

Indtil 1773 fandtes der her i Landet ikke nogen Skole for Uddannelse af Veterinærer, men i dette Aar oprettede Peter Christian Abildgaard en privat Skole paa Christianshavn til Uddannelse af Veterinærer, men 4 Aar efter, nemlig 1777, blev denne Skole omdannet til en offentlig Institution under Navn af Den kongelige Veterinærskole.

For Landinspektører, som nu ogsaa uddannes paa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, fandtes der ikke nogen særlig Undervisningsanstalt før 1781. Derefter fik man en Ordning, hvorefter de saakaldte Landmaalere, naar de havde praktiseret i nogen Tid, kunde forfremmes og faa Bestalling som Landinspektører.

I 1839 fremkom Kravet om en almindelig Forberedelseseksamen som Betingelse for at faa Tilladelse til at indstille sig til Forsteksamenen, og i 1854 blev der indført en forenet Landmaaler- og Inspektørexamen. Forberedelsen hertil blev væsentlig givet paa Den polytekniske Læreanstalt, indtil man i 1858 samlede Undervisningen for Landboere, Veterinærer og Landinspektører paa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. I Begyndelsen syntes man ikke om at faa Forstevæsenet ind derunder. Der gik nogle Aar, efter at Landbohøjskolen havde aabnet sin Virksomhed, nemlig fra 1858 til 1863, inden man ved Hjælp af den første Direktør for Landbohøjskolen, den senere Finansminister Fenger, fik en Lov vedtaget, hvorefter ogsaa Undervisningen i Skovbrug og Havebrug skulde foregaa paa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, men dog paa de Vilkaar, at hvad der medgik til Uddannelse af Forstmænd, ikke maatte koste Statskassen noget. Det er en Forudsætning, som ikke er blevet holdt, men det er ret pudsigt, at man den Gang er gaet ud fra den. Nu er altsaa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole en Undervisningsanstalt, der giver en højere Undervisning for Veterinærer, Landbrugere, Havebrugere, Landinspektører og Skovbrugere. Adgangen til at nyde Undervisning paa denne Skole stod oprindeligt aaben for alle uden Hensyn til forud aflagt Prøve eller praktisk Uddannelse, Alder eller Indfødsret, men gennem Tiden er Forholdet blevet det, at man for Optagelse af Veterinærelever og vordende Landinspektører og Forstmænd kræver en Modenhedsprøve, nemlig den almindelige Forberedelseseksamen, medens en saadan hverken kræves for Landbrugere eller Havebrugere.

Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole kan nu efter to Menneskealdres Forløb se tilbage paa en Virksomhed, der har vundet almindelig Anerkendelse ikke blot herhjemme, men ogsaa i Udlandet; det har jo vist sig, at Skolen er blevet besøgt ikke alene af Landets egne Børn, men ogsaa fra vore tre Nabolande, Sverige, Norge og Finland, har et stort Antal Mænd søgt Uddannelse paa denne Højskole. Nordmændene har særlig søgt Uddannelse som Veterinærer, Svenskerne som Landbrugere, medens Finnerne omtrent i lige Grad har søgt Uddannelse som Veterinærer og Landbrugere. Fra den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole er der udsendt en hel Række dygtige Landbrugskandidater, som i mange Aar har virket som Konsulenter paa forskellige Omraader. De ikke faa Landbrugsskoler, der er oprettede her i Danmark, har ogsaa særlig faaet deres Forstandere og Lærere blandt Elever fra den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Det er et Slags Landbrugsuniversitet, der er etableret paa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Foruden det almindelige Universitet og Polyteknisk Læreanstalt har man altsaa denne Anstalt, der er blevet kaldt — og jeg synes med Rette — et Universitet for det danske Landbrug. Men ved Siden af den Virksomhed, som Skolen har udfoldet gennem de dygtige Elever, den har udsendt, og som har virket paa forskellig Maade i vort Land til Gavn for dets Udvikling, har jo den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole udfoldet en meget betydelig Forsøgsvirksomhed. Særlig vil jeg her nævne den Forsøgsvirksomhed, som er knyttet til Docent Fjords Navn. Docent Fjord var den første af Landbohøjskolens Lærere, som iværksatte disse Forsøg, og han ledede dem i en Række Aar. Jeg tror ikke, nogen Lærer ved Landbohøjskolen eller ved nogen anden af vore højere Undervisningsanstalter har fundet et saa villigt Øre hos Rigsdagen som Docent Fjord, og det uden Hensyn til, hvilket politisk Standpunkt man indtog. De Bevillinger, som blev krævet til Fremme af hans Forsøg, blev vedtaget, de fleste af dem med stor Velvillie fra alle Sider. Jeg mindes, at en Rigsdagsmand en Gang under de stærke politiske Brydninger spurgte Docent Fjord om, til hvilket politisk Parti han hørte, om han da ikke var Partimand, og da svarede Docent Fjord paa sin lune jyske Maner: Nej, jeg er ikke Partimand, jeg er en ganske anden Mand, jeg er Forsøgsmand. Og det viste han, han var med Liv og Sjæl. Hele den